

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **X. O.**, proti odporcovi: **Správa katastra Košice**, Južná trieda 82, Košice, za účasti Východoslovenská železničná, a.s. Košice, so sídlom Košice, Jantárová ul. 30, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. V12143/2008 z 28. novembra 2008, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Sžo/248/2010 zo dňa 21. septembra 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Účastníci **nemajú** nárok na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia podali na pošte dňa 14. novembra 2011 dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Sžo/248/2010 zo dňa 21. septembra 2011, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Sp/20/2009-19 zo dňa 10. augusta 2010.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa stal právoplatným 20. októbra 2011 a bolo ním právoplatne ukončené súdne konanie – rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy Piatej časti OSP - Správne súdnictvo.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešene otázok, ktoré nie sú upravené v Piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný

prostriedok je v konaní podľa Piatej časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky navyše opravný prostriedok nie je podľa tretej vety uvedeného ustanovenia zákona prípustný. Opravným prostriedkom je aj dovolanie. Keďže zo žiadneho ustanovenia Piatej časti OSP - Správne súdnictvo - nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve, čo znamená, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je ani dovolacím súdom, je neprípustnosť dovolania prekážkou ďalšieho konania v tejto veci pred najvyšším súdom a preto súd podľa § 104 ods. 1 vety prvej konanie o dovolaní zastavil.

Uvedený právny záver rešpektuje aj doterajšiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej *„niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“* (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: *„v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť mätúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“* (IV. ÚS 208/08).

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. februára 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová